

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 44-45

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ*

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2017/1939

Περὶ καταργήσεως κωλυμάτων τινῶν τοῦ γάμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

*Ἀρθρον 1ον.

Κώλυμα ἐκ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας.

Κωλύεται ὁ γάμος μετὰ συγγενῶν ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν μὲν γραμμὴν ἀπεριορίστως, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ περιλαμβανομένου.

*Ἀρθρον 2ον.

Κώλυμα ἐκ τῆς ἐξ ἀγχιστείας συγγενείας.

1. Κωλύεται ὁ γάμος μετὰ συγγενῶν ἐξ ἀγχιστείας κατ' εὐθείαν μὲν γραμμὴν ἀπεριορίστως, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας εἶναι ἡ σχέση τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων πρὸς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ ἐτέρου. Ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια αὕτη ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν ἀκύρωσιν ἢ λύσιν τοῦ γάμου.

*Ἀρθρον 3ον.

Κώλυμα ἐκ τῆς πρὸς τοὺς συζύγους συγγενείας.

1. Κωλύεται ὁ γάμος ἀνιόντος, κατιόντος ἢ ἀδελφοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων μετ' ἀνιόντος, κατιόντος ἢ ἀδελφοῦ τοῦ ἐτέρου.

2. Τὸ κώλυμα ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν ἀκύρωσιν ἢ λύσιν τοῦ γάμου.

*Ἀρθρον 4ον.

Κώλυμα ἐκ τῆς υἰοθεσίας.

1. Κωλύεται ὁ γάμος τοῦ υἰοθετήσαντος καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μετὰ τοῦ υἰοθετηθέντος.

2. Τὸ κώλυμα ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς υἰοθεσίας.

*Ἀρθρον 5ον.

Κώλυμα ἐκ τοῦ βαπτίσματος.

Κωλύεται ὁ γάμος τοῦ ἀναδόχου μετὰ τοῦ ἀναδεκτοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

* Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 441 καὶ ἀπὸ 16/10/39 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἀρθρον 6ον.

Κώλυμα ἐκ τῆς ἐπιτροπείας.

Κωλύεται ὁ γάμος τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου μέχρι τῆς ὀριστικῆς λογοδοσίας τοῦ ἐπιτρόπου.

*Ἀρθρον 7ον.

Κατάργησις κωλυμάτων.

Ἐκ τῆς ἐξ αἵματος καὶ τῆς ἐξ ἀγχιστείας συγγενείας, τῆς υἰοθεσίας, τοῦ βαπτίσματος καὶ τῆς ἐπιτροπείας οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς κώλυμα γάμου ὑφίσταται.

*Ἀρθρον 8ον.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Οἱ παρὰ τὴν ὑπαρξίν κωλυμάτων καταργουμένων διὰ τοῦ παρόντος νόμου συναφθέντες γάμοι θεωροῦνται ἔγκυροι ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξεδόθη ἀμετάκλητος περὶ ἀκυρότητος ἀπόφασις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Α. ΓΖΙΦΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1939

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΧΗΡΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ἐπειδὴ πολὺς κατ' αὐτὰς ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ἐξ ἱεροπραξιῶν «τυχηρῶν» καὶ «δικαιωμάτων» τῶν κληρικῶν καὶ δὴ τῶν ἐφημερίων, ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἄρθρον σχετικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ἐξ ἱεροπραξιῶν τυχηρὰ δικαιώματα τῶν ἐφημερίων», τὸ ὁποῖον, καλῶς ἀρχόμενον, συγγέει ἐν τῇ προόδῳ αὐτοῦ τὰ πράγματα καὶ δίδει ἐν τέλει εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ὅλος ἐμπορικὴν ἐρμηνείαν, σκόπιμον θεωρῶ ὅπως σημειώσω τὰς κάτωθι σκέψεις μου.

Οὐδείς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὁ Ἱερός Κλή-

ρος δικαιούται τῆς ἐκ μέρους τῶν πιστῶν συντηρήσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ συντήρησις τοῦ Ἱ. Κλήρου εἶναι καθήκον τῶν πιστῶν ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὅποια ἔχει πάντα λόγον, ὅπως ἐπιβάλλη καὶ ἀπαιτῆ παρὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου. Ἄλλ' ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἢ ἡδη χρόνων οὕτως ἔχει θέσει τὸ ζήτημα, τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν μαρτυροῦσιν, ὅτι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀπεμακρύνθημεν τῆς ὑγιоῦς τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεως. Κακῶς ταυτίσαμεν τὴν ἱεράν τοῦ κληρικοῦ ἀποστολὴν πρὸς ἐπάγγελμα καὶ τὴν καθαρῶς χειρωνακτικὴν ἐργασίαν καὶ ζητοῦμεν τὴν ἀμοιβὴν «χέρι με χέρι» παρ' ὠρισμένων μόνον προσώπων καὶ ἐν ὠρισμέναις μόνον περιπτώσεσιν, τοῦτέστιν μεθ' ἐκάστην ἢ πρὸ ἐκάστης ἱεροπραξίας.

Ἡ συντήρησις τοῦ Ἱ. Κλήρου εἶναι καθήκον γενικὸν πάντων τῶν πιστῶν. Πάντες ὑποχρεοῦνται, ὅπως εἰσφέρωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κληρικῶν καὶ τὰς λοιπὰς ὑλικὰς τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκας. Οὐδὲ εἶναι ἀπηλλαγμένοι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ὅσοι τυχόν δὲν ἀπασχολοῦσιν ἰδιαιτέρως τὸν ἑφημέριον αὐτῶν με βάπτισμα, ἢ μνημόσυνον, ἢ κηδεῖαν, ἢ ἄλλην ἱεροπραξίαν. Τοῦτο πρωτίστως δέον ὅπως τονισθῆ δεόντως παρὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατανοηθῆ ὑπὸ τῶν πιστῶν. Ἡ λογία, ἢ ἀποδεκτικὴ, ἢ εἰσφορὰ εἶναι καθήκον πάντων, ἔχει δ' ἡ Ἐκκλησία τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐπιβάλλῃ ταύτην εἰς τὰ μέλη αὐτῆς, ἔστω καὶ ἂν τινὰ ἐξ αὐτῶν θὰ γογγύωσιν ἢ δυστροπήσωσιν διὰ τοῦτο. Διότι δὲν δικαιούται ὁ κληρικὸς ἀπλῆς ἀμοιβῆς καὶ συντηρήσεως ἐπειδὴ «εἰργάσθη», τελέσας ταύτην ἢ ἐκεῖνην τὴν ἱεροπραξίαν, ἀλλὰ διότι εἶναι ὁ Ἱερεὺς ὁ ἐργαζόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἀσχέτως πρὸς τὰς εἰδικὰς καὶ ἐπὶ μέρους ἱεροπραξίας.

Φρονῶ ὅτι οὕτω πρέπει νὰ τεθῆ τὸ ζήτημα, ἵνα καὶ ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας μὴ ἀπομακρυνθῶμεν καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς εἰς τὸ ἐμπρόπεον ὕψος καὶ μακρὰν πάσης ἐξ ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἱεροκαπηλείας καταπτώσεως κρητήσωμεν.

Διότι εἶναι ἀξιοπρεπέστερον τὸ νὰ ὑπομνήσκῃ ὁ ἱερεὺς εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐνορίας αὐτοῦ τὸ καθήκον αὐτῶν τοῦτο καὶ μετὰ τῆς δεούσης λεπτότητος νὰ ἀπαιτῆ παρ' αὐτῶν τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, ἢ νὰ δικαιολογῆ τοῦτο δι' ἐργασίας τινὸς ἱεροτελεστικῆς καὶ καταφεύγῃ καὶ ἐφευρίσκῃ τρόπους ἥκιστα ἀξιοπρεπεῖς. Γίς θὰ ἀρνηθῆ ὅτι καταρρίπτει ὄντως τὸ γόητρον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἢ πρὸ τῆς ἐξωθύρας τοῦ Ἱ. Ναοῦ κατὰ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς μεγάλας τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως ἡμέρας παραμονὴ τοῦ Ἱερέως μόνον καὶ μόνον πρὸς ἀναγκαίτησιν τῶν εἰσερχομένων πιστῶν καὶ ἐξαναγκασμῶν αὐτῶν, ὅπως ὀφίωσιν ἐπὶ τοῦ παρακείμενου δίσκου ἢ καὶ ἐντὸς τοῦ φέροντος τὸν ἀγιασμὸν δοχείου μικρὸν τι κέρμα, ἂνθ' οὐ ὁ χριστιανὸς ἀγοράζει καὶ ὁ Ἱερεὺς πωλεῖ τὴν προσκύνῃσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τὰ ἄνθη τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἐλαίου χοίσιν, ἵνα περιορισθῶμεν μόνον εἰς αὐτὰ καὶ μὴ ἀναφέρωμεν ἕτερα βαρύτερα τούτων ;

Ὅτι δὲ ἐμπορίας ἀντίληψιν ἔχουσαν οἱ ταῦτα ποιῶντες, μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἀγίασιν ταύτην διακονίαν ἀναθέτουσιν πολλάκις καὶ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, κοσμικὰ δὲ πρόσωπα. Δὲν εἶναι λοιπὸν προτιμώτερον ἀντὶ τῆς ἀκοσμίας ταύτης νὰ περιορισθῆ δίσκος ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἢ νὰ τεθῆ ἀπλῶς νὰ περιορισθῆ τοὺς Ἱερεῖς ἐν οἰκίῳ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ Ἱ. Ναοῦ τόπω ; Διὰ τούτου θὰ κατανοηθῆ λίαν ἐπαρκῶς, ὅτι ἄλλη ἢ ὥρα τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῆς συνδρομῆς καὶ ἄλλη ἢ ὥρα τῆς Χάριτος, ἥτις, σημειωτέον, οὐ πιπράσκειται, ἀλλὰ παρέχεται δωρεάν, διότι δῶρεν ἐλήφθη.

Ἡ ἱεροπραξία δὲν εἶναι ἐργασία, ὡς ἐν τῷ ἑνωτέρῳ μνησθέντι ἄρθρῳ γράφεται, ἔχουσα τὰ πρῶτα μὲν τῆς ἐργασίας καὶ δὲν δικαιούνται οἱ κληρικοὶ νὰ πληρῶνται διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, ὅπως ἀκριβῶς πληρῶνεται πᾶσα ἐργασία. Εἶναι δὲ λίαν θλιβερὰ νὰ φέρονται ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ὡς ἐπιχειρήματα μεμονωμένα περιστατικὰ δηλωτικὰ ἀμαθείας καὶ ἀπειρίας καθ' ἑ, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἢ συναίσθησις τοῦ χριστιανοῦ ὅτι ὁ Ἱερεὺς δικαιούται πληρωμῆς διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ προχωρεῖ μέχρι τοσούτου, ὥστε κατέληξε νὰ ἐξευτελίση καὶ τὴν ἐξομολόγησιν ! «Ὅσον καὶ ἂν ἀρνηθῆ ὁ πνευματικὸς νὰ λάβῃ τὴν δικὴν τὴν ἐξομολόγησιν, ὁ χριστιανὸς θὰ προσφέρει ἔστω καὶ πενταροδεκάρες, διότι νομίζει ὅτι δὲν πιάνει τὴν εὐχὴν ἂν δὲν δώσῃ τίποτε καὶ φεύγει ἀπογοητευμένος ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ πνευματικῶς ἀναγενημένος».

Οὐ μόνον δὲν ἀπογοιτεύεται ὁ Χριστιανός, ὅταν ὁ Ἱερεὺς δὲν δέχεται τὰ χρήματα τῆς Ἐξομολόγησεως ἢ ἄλλης τινὸς ἱεροπραξίας, διότι ὁ χριστιανὸς εἶναι πτωχὸς ἢ δι' ἄλλον τινὰ σοβαρὸν πνευματικὸν λόγον, ἀλλὰ τούναντίον συγκινεῖται καὶ ἐνθουσιάζεται καὶ ἐποικοδομεῖται. Μὴ δικαιολογῶμεν τὰ ἀδικαιολογητὰ καὶ μὴ ἐμφανίζωμεν ὡς ἀρετὰς καὶ κατορθώματα τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν καὶ τὰ ἐλαττώματα. Ἄντι νὰ ἐπιβεβαιωθῶμεν ὡς ἐπιχείρημα τὴν «ἀπογοήτευσιν» τῶν χριστιανῶν, τῶν ὁποίων διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἕτερον οὐ δικαιολογημένον λόγον δὲν δεχάμεθα τὴν προσφοράν, ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸν σκανδαλισμὸν καὶ τὴν πικρίαν καὶ τὴν δεικνυμένην ἀπογοήτευσιν τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀντικρῶσιν τὸν Ἱερέα τῶν ἐμπορικῶν ἐργαζόμενον καὶ ἀντιμετωπίζουσιν ἐξωγκωμένους ἀκαμπτα τὰ τιμολόγια τῶν ἱεροπραξιῶν.

Προσῆλθεν ποτε ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, ἐν ἱερῷ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, καθ' ἣν ὥραν ἐψάλλετο ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἱ. Ναοῦ, πάντες δ' οἱ ἑφημέριοι τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ Διάκονοι ἦσαν περιβεβλημένοι τὰ ἱερά αὐτῶν ἀμύθητα διὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν, ὁμᾶς χριστιανῶν, τῶν ἡμερῶν τῶν ἰδιαιτέρως τὴν μνήμην τοῦ ἐορταζομένου ἀποστόλου πολιοῦχου τῆς γενετικῆς αὐτῶν, κομίζουσα πάντες αὐτοῦ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀρτοκλασίας δῶρα. Ἐπειδὴ τὸ ζήτηθὲν παρὰ τῶν ἱερέων χρηματικὸν ποσὸν ἦτο πολὺ ἀνώτερον τοῦ παρὰ τῶν ἐορταζομένων διατιθεμένου, οὐδεὶς δ' ἐξ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῆ βάλῃ ἐξ ἰδίων τὸ ἐπὶ πλέον, ἐγένετο αὐτοῖς ἡ ἀνάγκη ὅτι ἡ Ἀρτοκλασία δὲν θὰ ἐψάλλετο καὶ ἠναγκασθῶσαν οὕτοι, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἐκκλησιασματος, νὰ πωρῶσιν ὀπίσω τὰ δῶρα καὶ νὰ ἀπέλθωσι τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

ἀναζητούντες ἕτερον τοιοῦτον, οἰκονομικώτερον! Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐμπορικῆς περὶ τῶν ἱεροπραξιῶν ἀντιλήψεως. Ἡ ἐργασία ἀπαιτεῖ ἀνάλογον πληρωμὴν!

Βεβαίως τοιαῦτα ἄτοπα σπανίζουν, διότι ἡ πλειονότης τῶν κληρικῶν κρατεῖ τὴν ἐμπρόπουσαν αὐτοῖς θέσιν καὶ οἶδε πεινᾶν καὶ ὑστερεῖσθαι. Δὲν εἶναι ὅμως τοῦτο λόγος ὅπως ὅσοι, ἔστω καὶ ὀλίγοι, τῶν Ἱερέων θὰ ἤθελον ὡς «Ἐπαγγελματίαι» νὰ ἐργάζωνται μὲ διαθέσεις ἱεροκαπηλικῆς, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ γοήτρου τοῦ ὅλου σώματος τῶν Ἱερέων, ἀφεθῶσιν ἀνενόητοι καὶ ἐλεύθεροι ὅπως θορυβῶσιν ἀσεβῶς περὶ τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια τῆς θείας αὐτῶν ὑπουργίας. Τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον οἱ πένητες ἱερεῖς, οἱ πενιχρότατα παρὰ τῶν χριστιανῶν τῶν πτωχῶν αὐτῶν ἐνοριῶν φιλοδωρούμενοι, φέρουσιν ἀγογγύστως καὶ τὸν σταυρὸν αὐτόν, θορυβοῦσι δὲ «οἱ ἐπιτήδειοι», οἱ πολλῶ πλείονα τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπολαύοντες, οἱ μηδεμίαν πνευματικὴν ὑπηρεσίαν τῇ Ἐκκλησίᾳ προσφέροντες, οἱ πρόθυμοι καὶ ἀκούραστοι εἰς τὸ λαμβάνειν, οἱ μηδέποτε τὸ διδόναι γνωρίζαντες, οἱ καὶ ἐκ τῶν φιλοπτῶων ταμείων τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν ἢ ἐκ γρημάτων συλλεγέντων δι' ἐράνων ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτῶν ζητοῦντες τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὰς κηδεῖας τῶν πτωχῶν ἢ τὰς ἱεροπραξίας παρὰ πτωχαῖς καὶ ἀπόροις οἰκογενεῖαις.

Ὅπισω, λοιπόν, εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Παράδοσιν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν προᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς ἀφεθῶσι τὰ ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν φιλοδωρήματα εἰς τὴν προαίρεσιν τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, τοὺς ἀξίους τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν κληρικούς πλουσιοπαρόχως καὶ γενναιοδῶρως, πολλάκις δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῶν, ἀμειβουσι καὶ περιποιῶνται. Ἄς ὑποχρεωθῶσι δὲ πάντες οἱ πιστοὶ, ἀσχετῶς πρὸς τὰς τελουμένας δι' αὐτοὺς ἱεροπραξίας, εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἱεροῦ κλήρου συντηρήσεως ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰσφορὰν. Διότι μόνον οὕτω τὰ πράγματα θὰ λάβωσιν τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ θὰ ἐξαλειφθῇ, σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ ἐμπορικὴ μεταξὺ ἱεροπραξίας καὶ ἀμοιβῆς ἐξάρτησις, ἣτις φέρει εἰς δύσκολον καὶ τραγικὴν θέσιν τοὺς ἀξίους τῆς κλήσεως αὐτῶν κληρικούς, ἀναγκασμένους, διότι οὐκ ἔστιν ἄλλως σήμερον γενέσθαι, νὰ δέχωνται χρήματα, ἐπειδὴ ἐτέλεσαν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μεταδοτικὴν θείας Χάριτος ἱεροπραξίαν ἢ ἐδεήθησαν ὑπὲρ ὑγείας ἀσθενῶν καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν κεκοιμημένων ἢ ἐν μετανοίᾳ προσερχομένων χριστιανῶν.

† Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

δ') Ὅτι ὁ Θεὸς «δωρεᾶν» ἐπεδαψίλευσε τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ, συνάγεται ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων παραβάσεων τοῦ Ἰσραὴλ. 9, 7-24: 1) Γενικῶς: ἐκ τῆς ἀπειθείας του πρὸς τὸν Θεὸν ἦτο ἀνάξιος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς τῆς κατακτήσεως τῆς Χαναάν, στ. 7. 2) Ὑπενθύμισις τῆς λατρείας τοῦ χρυσοῦ μόσχου ἐν τῇ Ἐρήμῳ, στ. 8 21. 3) Αἱ συνεχεῖς ἀποστασίαι εἰς τοὺς σταθμοὺς «ἐμπυρισμοῦ» (Ἄριθμ. 11, 1-3), Ρα-

φιδεῖν, «πειρασμοῦ» (Ἐξόδ. 17, 1-7), εἰς «τὰ μνήματα ἐπιθυμίας» (Ἄριθμ. 11, 4 κ. ἐ.), ἐν Κάδης Βαρνή. στίχ. 22-24 —ε') Ἡ «δωρεὰ» τοῦ Θεοῦ τεκμαίρεται καὶ ἐκ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Μωϋσέως, ἀνευ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς θὰ εἶχεν ἐξολοθρεύσει τὸν «σκληροτράχηλον» λαόν. 9, 25-29: 1) Ὑπενθύμισις γενικῶς τῆς μακρᾶς δεήσεως τοῦ Μωϋσέως πρὸς τὸν Θεόν, στ. 25. 2) Ἡ συγκινητικωτάτη ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσευχὴ τοῦ Μωϋσέως, στ. 26-29.—στ') Ἡ θεία «δωρεὰ» πιστοῦται πρὸ πάντων διὰ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε συγχώρησιν εἰς τὸν τόσον ἀπειθῆ λαόν, 10, 1-11: 1) Ἡ ἐκ νέου παράδοσις τῶν δύο λιθίνων πλακῶν τοῦ Δεκαλόγου μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν πρώτων ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως εἶναι ἀμεσον ἐπακολούθημα τῆς μεσιτεύσεως τοῦ Μωϋσέως, στίχ. 1-5. 2) Ὅπως ἡ ἐκ νέου παράδοσις τῶν δύο πλακῶν ἦτο δεῖγμα, ὅτι ὁ Θεὸς συνεχώρησε τὸν λαὸν διὰ τὸ παράπτωμά του, τοιοῦτοτρόπως εἶναι δεῖγμα παρόμοιον καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἐγκατέσπειρε τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ ἀναμέσον ὄλων τῶν ἄλλων φυλῶν, στίχ. 6-9. 3) Καὶ ἄλλο δεῖγμα τῆς συγχώρησεως: ὁ Θεὸς διέταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ δηγήσῃ τὸν λαόν, μετὰ τὴν ἀπειθειάν του εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, στ. 10-11.

Ἡ ἔλλογιαι τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπειλαί, πρὸς ἀποτελεσματικώτεραν παρότρυνσιν τοῦ λαοῦ εἰς ὑπακοήν. 10, 12-11, 32: α) Εἰσαγωγικῶς ἡ μεγάλη πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἀγαθωσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπιβάλλει εἰς τὸν λαὸν πίστιν καὶ ἀγάπην. 10, 12-15: 1) Τὸ μόνον, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ὁ Θεὸς, εἶναι «φοβεῖσθαι τὸν Κύριον» καὶ «φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ» ἐξ ἀγάπης πρὸς αὐτόν, στίχ. 12-13. 2) Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Κυρίου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἀγάπην ἐπιβάλλουσιν ἀπόλυτον πίστιν καὶ ὑπακοήν, στίχ. 14-15.

E. I. K.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Ἐγκύκλιος 253

Περὶ ἐπισκευῆς παλαιῶν τοιχογραφιῶν.

Ἄριθ. Πρωτ. 2725
 Διεκ. 108 Ἀθήνησι τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐχοντες ὑποχρεῶσιν ἱερὰν νὰ διαφυλάξωμεν ἀλώβητον καὶ ἀκεραίαν πᾶσαν τὴν παραδοθεῖσαν ἡμῖν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν κληρονομίαν, τῆς ὁποίας πολύτιμον τμῆμα εἶναι οἱ καλλιτεχνικοὶ αὐτοῦ θησαυροί, ἐν τοῖς ὁποίοις ἀπεικονίζεται ἀνάγλυφον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, δέον νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ἵνα περισώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ὀποθενδήποτε προερχομένης φθορᾶς. Ἰδιαίτερός ὅμως ἔχει ἡ Ἐκκλησία ὑποχρεῶσιν πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν καὶ κειμηλίων, διότι δι' αὐτὴν οὗτοι, ἐκτὸς τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῶν ἀξίας, μεγάλην ἐγκρύπτουσιν ἱερότητα.

Ὅθεν, ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι ἐνιαχοῦ ἐκκλησια-

στικά τινά Συμβούλια, ὅπως αὐτοβούλως καὶ ἀνευ γνώσεως καὶ ἀδείας τῆς τε ἀρμοδίας Ἐκκλ. Ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προβαίνουν εἰς τὴν ἐπίκρισιν ἢ ἐπισκευὴν παλαιῶν τοιχογραφιῶν ἐν Ἱεροῖς Ναοῖς, καὶ δὴ ὑπὸ ἀγνώστων καὶ ἀδαῶν ζωγράφων, ἐπερχομένης οὕτω τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, ἔχοντες δ' ὑπ' ὄψει καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 90163/4092/3158 καὶ ἀπὸ 12 φθίνοντος μηνὸς ἔγγραφον τοῦ ρηθέντος Ὑπουργείου, προτρεπόμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἐπιστήσητε μεγάλως τὴν προσοχὴν εἰς τὰ ὑφ' ὑμᾶς Ἐκκλ. Συμβούλια, ἵνα ἀπέχωσιν ἀπολύτως τοιούτων ἀτόπων ἐνεργειῶν, ζητῶσι δὲ πάντοτε ἐκ τῶν προτέρων τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας, ἔχοντες ἐπὶ πλέον ὑπ' ὄψει καὶ τὰς κατὰ τοιούτων ἀστόχων καὶ ἐπιζημιῶν ἐνεργειῶν ὀριζομένης κυρώσεως ὑπὸ τοῦ Νόμου 5351 ('Εφ. Κυβ. φ. 93 τῆς 28 Μαρτίου 1932 τευχ. Α').

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΝΣ

Ἐγκύκλιος 254

Περὶ ἰδρύσεως Ἐκκλησ. Προπαρασμ. Σχολῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 2842
Διεκ. 134

Ἀθήνησι τῆ 2 Νοεμβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς τε δημιουργηθείσας ἐπ' ἐσχάτων ἀμέσους ἀνάγκας πρὸς χειροτονίαν καὶ κατάστασιν τῶν ἐψηφισμένων ἐφημεριῶν ἐν ταῖς ἐνορίαις, δι' ἃς ἐξελέγησαν, τοῦθ' ὅπερ δὲν πραγματοποιεῖται σήμερον, διὰ τὴν ἄλλειψιν Ἐκκλησιαστικῶν Προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν πρὸς εἰδικὴν αὐτῶν μόρφωσιν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 92221 καὶ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, παρ' οὗ ἠτησάμεθα σχετικὰς ὁδηγίας, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369/1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν» προβλεπόμενος εἰδικὸς τοιοῦτος «περὶ Ἐκκλ. Προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν», δύνασθε, ἵνα προβῆτε εἰς τὴν ἰδρύσιν καὶ λειτουργίαν παρ' ἡμῖν Ἐκκλ. Προπ. Σχολῆς κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα, συνωδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκ. Νόμου, τοῦ τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὸν Νόμον 5439 «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», πρὸς καταρισμὸν τῶν τε ἐκλελεγμένων καὶ ἐκλεγχομένων ἐφημεριῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἀναφέροντες τοῦτο καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΝΣ

Ἐγκύκλιος 255.

Περὶ οἰκονομίας χάρτου

Ἀριθ. Πρωτ. 2826
Διεκ. 135

Ἀθήνησι 2 Νοεμβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κοινοποιούντες ὑμῖν κατωτέρω ὡς ἔχει τὸ ὑπ' ἀριθ. 48336 ἐν. ἔτ. ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Προεδρίας, προτρεπόμεθα ὅπως συμμορφούμενοι καὶ ὑμεῖς πρὸς τοῦτο, τηρεῖτε τὰ δέοντα ἐγκυκλιῶς τῷ τε ὑφ' ὑμᾶς Κληρῷ, τοῖς Ἡγουμενοσυμβουλίοις τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τοῖς Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίοις τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΝΣ

Πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα καὶ Ὑφυπουργεῖα Γραφεῖα κ. κ. Ὑπουργῶν.

Ἐντολῇ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως συστήσητε εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἐξουσιοδοτούμενους Ὄργανισμοὺς δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὅπως γίνεταί πᾶσα δυνατὴ οἰκονομία χάρτου.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ

Ἐγκύκλιος 256

Περὶ τῶν Χιλιαστῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 2918
Διεκ. 164

Ἀθήνησι τῆ 7 Νοεμβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ πολλῆς λύπης πολλαχού πληροφореῖται, ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ δημοσίως ἰουδαϊζούσης αἰρέσεως τῶν καλουμένων «Χιλιαστῶν» ἢ «Σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν» οὐκ ἀπαύσαντο ἀφ' ἱκανοῦ ἤδη χρόνου κατακλύζοντες τὴν θεοφροσύνην ἡμῶν Ἐπικράτειαν καὶ ἀποπειρώοντες ὡς λύκοι ἄρπαγες ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, τὴν διασπείρωσι τὰς δυσσεβεῖς αὐτῶν δοξασίας διὰ τὰς συγγράματων καὶ διαφημίσεων καὶ διὰ πολυαριθμῶν συγγραμμάτων εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν ἢ καὶ δωρεὰν διατιθεμένων πρὸς ἀποπλάνησιν τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πάντα λίθον κινούντες καὶ οὐδὲν φειδόμενοι μέσου καὶ ἰδίᾳ διαπάνης χρηματικῆς σκανδαλίζωσι καὶ ταράττωσι τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ἀντιφερόμενοι ἐπὶ πλέον θρασείως κατὰ πᾶσαν Κρατικῆς Ἀρχῆς καὶ αὐτόχρημα ἀναρχικῶς πορευόμενοι.

Συμφύροντες δ', ὡς γνωστόν, οὗτοι πᾶσαν πλάνην καὶ νέαν κακοδοξίαν, τὰς Ἱερὰς διατάξεις φροντες Γραφᾶς καὶ τὴν συνισταμένην, κυρίως ἐπιτελεῖν, ἀποτελοῦντες ἀπιστῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἐπι-

νισθεισῶν Ἰουδαϊζουσῶν αἰρέσεων, ἀθετοῦσι τὰ θεμελιωδέστερα δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἷον τὸ τοῦ τρισυποστάτου τῆς μιᾶς θεότητος, τὸ τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ὑποστάσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς αἰωνιότητος, τῆς τιμωρίας τῶν ἀμετανοήτως ἀποθησκόντων ἁμαρτωλῶν, ἀρνοῦνται ἐπὶ πλέον τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τῆς ἡμετέρας θρησκείας καθιδρυθεῖσαν Ἐκκλησίαν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου, τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ τὴν ἱερατικὴν τάξιν, κεντρικὸν ἐν τέλει σημεῖον τῶν πλανῶν αὐτῶν ἔχοντες τὴν χιλιαστικὴν δόξαν, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καταδικασθεῖσαν ἀσύστατον καὶ ἀπόβλητον θεωρίαν τῶν ἀρχαίων Χιλιαστῶν, καθ' ἣν μέλλει δῆθεν ὁ Κύριος νὰ ἔλθῃ καὶ αὐθις ἐπὶ τῆς γῆς πρὸ τῆς γενικῆς κρίσεως, ἵνα βασιλεύσῃ ἐπὶ χίλια ἔτη σωματικῶς μετὰ τῶν δικαίων, ἐξαφανιζομένων διὰ τοῦ θανάτου τῶν ἀσεβῶν.

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κηδομένη, ἐξ ἀξιοχρέου καθήκοντος, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀμα δὲ προνοοῦσα καὶ ἐπιποθοῦσα, ὅπως προφυλάξῃ τοὺς περὶ τὴν πίστιν ἀπλουστεροὺς καὶ ἀσθενῶς ἔχοντας ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν τούτων καὶ διαστροφῶν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ μνημένη τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων πρὸς τοὺς πνευματικούς ποιμένας, ὅπως πρῶτιστον μέλημα αὐτῶν ἔχωσι τὴν προφύλαξιν τῶν πιστῶν ὑπὸ τῆς διδασκαλίας τοιούτων ψευδοδιδασκάλων, ὑπενθυμίζουσα δὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2306/2213 τῆς 7/10 Ἰουνίου 1923 σχετικὴν ἐγκύκλιον Αὐτῆς, ἐφιστᾷ μεγάλως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν Χιλιαστῶν πνευματικοῦ τούτου κινδύνου καὶ προτρέπεται ὑμᾶς, ἵνα, τὸ μὲν διὰ καταλλήλων κηρυγμάτων καὶ νουθεισῶν καὶ ὑποδείξεων, τὸ δὲ καὶ δι' ἔγκυκλιῶν ὑμῶν, ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγνωσθησομένης, διαφωτίσητε καταλλήλως τὸ ἐμπειστημένον ὑμῖν λογικὸν ποίμνιον τοῦ Κυρίου καὶ συστήσητε αὐτῷ πατρικῶς, ὅπως μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ θρασείας προσηγορίας καὶ λοιπὰς κακοδοξίας αὐτῶν, ἀλλ' ἀπομακρύνῃ ἐκ τοῦ μέσου αὐτοῦ τοὺς ὑπόουλους τούτους πολέμιους τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀπορρίπτῃ τὰ ψυχοφθόρα αὐτῶν δημοσιεύματα καὶ διδάγματα, ἐξακολουθήσῃ δ' ἔσσει νὰ πρεσβεύῃ καὶ διακρατῇ τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἣν αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς παρέδωκεν, οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, οἱ Θεοφόροι πατέρες ἐν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις διετύπωσαν καὶ ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὡς πάνσεπτον παρακαταθήκην διὰ ποταμῶν αἱμάτων καὶ ἀνυπερβλήτων θυσῶν ἀχραντον καὶ ἀλώβητον διετήρησεν.

- + Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- + Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- + Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- + Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
- + Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- + Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΝ

Ἐγκύκλιος 257

Περὶ Προεδρείας τῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων

Ἄριθ. Πρωτ. 2732
Διεκ. 165

Ἀθήνησι 7 Νοεμβρίου 1939

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ τε ὑπ' ἀριθ. 1787/1939 νεοροῦ Ἀν. Νόμου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 72091 ἐν. ἔτ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 179 τῆς 22 Ἰουλίου ἐν. ἔτ. φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τεύχ. Βον, περὶ Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν μαθητικῶν Συσσιτίων, τῶν τε ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Νομῶν καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως συσταθεισῶν ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῶν κατὰ τόπους Σεβ. Μητροπολιτῶν, κοινοποιοῦμεν ὑμῖν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 91372/33 καὶ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, καθορίζοντες τὰ τῆς θέσεως τοῦ Μητροπολίτου, μετέχοντος τῶν συνεδριῶν τῶν εἰρημένων Ἐπιτροπῶν, πρὸς γνῶσιν ὑμῶν.

- + Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- + Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- + Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- + Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
- + Ο ΣΠΑΡΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- + Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ & ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 91372
Διεκ. 33

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρ. 1939

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2427 ἔγγραφου ὑμῶν, σχετικοῦ μὲ τὴν θέσιν τῶν Μητροπολιτῶν μετεχόντων τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ τῶν κατ' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας τοιούτων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

Ἐν ἑδαφ. 4 τοῦ ἀναγκ. Νόμου 1787/1939 ὀρίζεται, ὅτι ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Νομῶν συνιστῶνται Νομαρχιακαὶ Ἐπιτροπαὶ Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Περιφερειῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἐπιτροπαὶ Μαθητικῶν Συσσιτίων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν οἰκείων Νομαρχῶν ἢ Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τὴν ἐπίτιμον τοιαύτην τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν, ἐν δὲ τῇ σχετικῇ ἀποφάσει ὑπ' ἀριθ. 72091 ὀρίζεται, ὅτι εἰς τὰς συνεδριάσεις καλοῦνται καὶ οἱ Μητροπολίται ὡς Ἐπίτιμοι Πρόεδροι. Ἐφ' ὅσον ἤθελον οὗτοι παρασταθῆ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν ὡς ἄνω Ἐπι-

τροπῶν, εὐνόητον, ὅτι θὰ προεδρεύουν αὐτῶν, τιμῆς ἔνεκεν, ὡς ἐπίτιμοι Πρόεδροι, τοῦτο δὲ κατεστήσαμεν γνωστὸν καὶ δι' ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐγκυκλίου εἰς τοὺς κ. κ. Νομάρχας καὶ Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων. Ὑπὸ τοιούτους ὄρους νομίζομεν, ὅτι οὐδόλως μειοῦται τὸ γόητρον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, οὔτε τίθενται οὔτοι εἰς θέσιν δυσχερῆ, περιστάμενοι ὡς ἐπίτιμοι Πρόεδροι καὶ οὐχὶ ὡς ἀπλᾶ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν.

Διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς προεδρείας τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, εἰς ἃς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ σοβαρωτάτη ἀποστολὴ εἰς τὸ διαγραφόμενον ἐν ἄρθρῳ 6 καὶ 9 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἔργον εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων, ἐπεδιώχθη, ὅπως τὸ βῆρος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων καὶ τοῦ ὅλου ἔργου ἀνατεθῆ εἰς ὑπαλληλικούς παράγοντας μὲ εὐνόητον παρακολούθησιν καὶ ἔλεγχον τοῦτου ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Διὰ τῆς ἀναθέσεως ὁμοῦ ἔξ ἄλλου τῆς Προεδρείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητικῶν Συσσιτίων εἰς τὸν Πακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπίτιμου τοιαύτης τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων εἰς τοὺς κατὰ τόπους Μητροπολίτας ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἐδόθη ἡ ἐμπρέπουσα θέσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐθνικῇ προσπάθειᾳ ὑπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
(Τ. Σ.) Ν. Ι. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

*Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1939.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Πολύκωρος Κουτσουπίδης

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης

Πρὸ ἡμερῶν συνεπληρώθη δεκαετία ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μοναχοῦ Ἀνδρονίκου Μωραϊτίδου, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸν μοναχικὸν τριβῶνα ἐκάλυψε τὴν δόξαν τοῦ προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ὁ μοναχὸς Ἀνδρόνικος Μωραϊτίδης δὲν εἶναι ἄλλος ἢ ὁ γνωστὸς χριστιανὸς διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ ἑξαδέλφου του Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη ἀποτελεῖ τὴν ἔνδοξον τῶν Σκιαθιτῶν ξυνορίδα. Ἐκ παιδικῆς ἐτι ἡλικίας ἐπιδοθεὶς εἰς τὰ γράμματα καὶ ἀναδειχθεὶς οὐχ ὁ τυχὼν τῆς γραφίδος ἐργάτης κατέκτησε μετὰ τῶν ἑλλήνων διηγηματογράφων τὰ σκήπτρα, τιμηθεὶς τῷ 1914 διὰ τοῦ Ἀριστείου τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, τῷ δὲ 1928 ἐκλεγείας ὁμοφώνως, σημειωτέον δ' ἐντελῶς ἐν ἀγνοίᾳ του, πρόεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Παρ' ὅλας τὰς ἐπιτυχίας του παρέμεινε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ὁ ἀπλοῦς εὐσεβὴς νησιώτης, οἷος καὶ μετὰ τῶν σελίδων τῶν γλαφυρῶν διηγημάτων του διαφαίνεται. Κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1929, ἐκπληρῶν παλαιὸν αὐτοῦ ὄνειρον, ἐδέχθη τὴν μοναχικὴν κοινῶν, ὀνομασθεὶς Ἀνδρόνικος καὶ μετὰ τεσσαρακονθήμερον ἐν πλήρει χριστιανικῇ γαλήνῃ, ψελλίζων κατὰ

τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τὸ «ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι» μετέστη πρὸς Κύριον. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλλην ἀκαδημαϊκός, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν ὡς ἀπλοῦς μοναχός, καὶ μετὰ τοῦ Παπαδιαμάντη εἰς ἐκ τῶν κορυφαίων θρησκευτικῶν λογογράφων. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Δικαιώματα τῆς ψυχῆς.

Ἐνῶ εἰς τινὰς τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης πᾶν τὸ χριστιανικὸν διώκεται ἀπηνῶς ὡς τι τὸ ἐχθρικὸν καὶ ἀνόβλητον, εἰς ἄλλας, ὑποστάσας ἤδη πρὸ ἀρκειῶν δεκαετιῶν τὴν δοκιμασίαν αὐτήν, ὁ Χριστιανισμὸς ἐπανερχεται εἰς τὴν ζωὴν των μεθ' ὅλων τῶν προσηκουσῶν αὐτῷ τιμῶν. Οὕτως εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐνῶ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1914 ἡ ἐν τῷ στρατῷ θρησκευτικὴ ὑπηρεσία, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κρατοῦντος τότε «λαϊκισμοῦ», ὑπήχθη ὑπὸ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατεύματος, σήμερον, κατὰ τὸν νέον πόλεμον, συννεστήθη αὐτοτελὴς θρησκευτικὴ ὑπηρεσία ἐν τῷ στρατεύματι τόσον ἀριῶς ὡργανωμένη, ὥστε νὰ ὑψῆ τῆς εὐαρεσκείας τοῦ καρδινάλιου Verdier. Ἡ ζωὴ εὐτυχῶς, παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας τῶν πολεμιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, διατηρεῖ πλήρως τὰ δικαιώματά της, ἐν ἐκ τῶν ὁποίων, τὸ πάντων ἱερώτερον, εἶναι ἡ ὑγεία τῆς ψυχῆς. Αἰφυσικαὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνάγκαι ἐπιβάλλονται ἐν τέλει ἔστω καὶ ἂν καταπιεσθῶσι.

Ἐνωσις ἀποφοίτων Ριζαρείου.

Ὑπὸ τῆς ἐπωνυμίαν «Ἐνωσις Ἀποφοίτων Ριζαρείου Σχολῆς» συνεσσωματώθησαν ἑσάτως οἱ ὀπωσθήποτε ἐν αὐτῇ φοιτήσαντες μαθηταὶ τῆς γεραρῆς Σχολῆς ταύτης. Ὡς σκοπὸς τοῦ συλλόγου, τοῦ ὁποῖου προΐσταται πολυσέβαστος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐτέθη ἡ σύσφιγξις τῶν δημιουργηθέντων δεσμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν ἐκθρέψασαν αὐτοὺς πνευματικὴν μητέρα καὶ ἡ διατήρησις τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐμβάλλει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τροφίμων αὐτῆς ἡ Ριζαρείος καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν διάδοσις αὐτοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ. Ἡ σύμπηξις τοῦ σωματείου τούτου ὑπενθουμίζει καὶ πάλιν τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀνάγκη μειορρωμένων καὶ ἀξίων τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν λευτιῶν δὲν εἶναι μικροτέρα ἢ ὅτε ὁ ἐμπνευσμένος ἰδρυτὴς της διέθετε ὀλόκληρον τὸ προδόν τῶν προσπαθειῶν τοῦ βίου του πρὸς ὑστάσιν της. Εἴθε ἐπομένως ἡ ἰδρυσις τῆς Ἐνώσεως ταύτης νὰ συντελέσῃ, ὅπως ἡ ἱερὰ τῶν δοιδίμων Ριζαρῶν βούλησις ἐκπληρωθῇ εἰς τὸ μέλλον ἀκριβέστερον. Θὰ προσφέρῃ οὕτως ἡ «Ἐνωσις» πρὸς τε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίαν ἀνεκτίμητον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου συνήλθεν εἰς τέσσαρας τακτικὰς συνεδριάσεις.

—Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τιμῶσα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν

καὶ Ἐθνικὴν δρᾶσιν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καθόλου ἔργον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθου ἐξέλεξεν αὐτὸν μέλος αὐτῆς τακτικόν, ἡ δὲ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 7 τοῦ μηνὸς συνεζήτησεν τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

— Ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἀδειαι τῷ μὲν Σεβ. Μητροπ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεσίῳ ὀκταήμερος δι' Ἀθήνας διὰ λόγους οἰκογενειακοῦς, καὶ τῷ Σεβ. Μητροπ. Λαρίσης κ. Δωροθέῳ μηνιαία διὰ λόγους ὑγείας.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀντώνιος, μὴ ποιησάμενος χρῆσιν ὀλοκλήρου τῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου χορηγηθείσης αὐτῷ μηνιαίας ἀδείας ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

— Παραιτηθέντος τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρονίου ἀπὸ τῆς Διευθύνουσης τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐπιτροπείας, παρεκλήθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας καὶ Φιλίππων κ. Βασίλειος, ὡπως μετὰσχῆ αὐτῆς, ὅστις καὶ ἀπεδέξατο.

— Εἰς τὸν κωδικογράφον τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Βασ. Ἀτέσην ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου δίμηνος ἀναρρωτικὴ ἀδεια.

— Διὰ Β. Δ. δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ἑσέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας παραίτησις τοῦ ἱεροδ. Παύλου Συμεωνίδου.

— Δι' ἐτέρου Β. Δ. δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, διωρίσθη ἱεροκέρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ὁ ἱεροδ. Δαμασκηνὸς Χατζόπουλος.

— Τῇ 29ῃ λήξαντος μηνὸς, ἑορτῇ τῆς ἁγίας Ὁσιομάτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον ἐν τῷ ἑορτάζοντι φερωνύμῳ Ἱ. Ναῶ τοῦ Ἀρσακείου, ἐν Ψυχικῷ, ἐτέλεσε δὲ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τὸν ἁγιασμόν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἀρσακείου «Ἰδρύματος Μαθητικῆς Κοινωνικῆς Προνοίας», ἀνεγερθέντος ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἀποφοιτῶν Φιλελευθεριατικῆς Ἐταιρείας. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. Πριγκήπισσαι Φρειδερίκη καὶ Αἰκατερίνη καὶ ἡ κ. Προέδρου Λέλα Ι. Μεταξά.

— Συνήλθον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τῆς προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, Οἴκου Τυφλῶν, Γηροκομίου Πειραιῶς, Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Περιουσιῶν καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ Μαθητικῶν Συσσιτίων, Ποντιακῶν Μελετῶν καὶ Θεολογ. Οἰκοτροφείου.

— Ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὤρκισθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ὁ νέος Γεν. Διοικητῆς Θεράκης κ. Ε. Καλαντζῆς.

— Ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἠλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Γ. Λαδοπούλου, ἱατροῦ καὶ τῆς Δος Βασιλικῆς Χατζούδη, ἀνεψίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνεζήτησεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ μετὰ τῆς ἐκ κυριῶν Κοσμητείας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

— Τῇ ἑορτῇ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων, Πετρακῆ.

— Ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πλήθους ἑκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐποιήσατο ἑναρξίν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ὁ νέος τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τῶν Ὀρησκευμάτων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Λεωνίδας Ἱ. Φιλιππίδης με θέμα: Θεία Πρόνοια καὶ Μοῖρα ἐν τῇ θρησκείᾳ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

— Οἱ νέοι τακτικὸι καθηγηταὶ τῆς Ἱστορίας τῶν μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων καὶ τῆς Φιλολογίας κ. κ. Δασκαλά-

κης καὶ Κακριδῆς, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐποιήσαντο τὴν ἑναρξίν τῶν παραδόσεων αὐτῶν ἐν τῇ Μ. Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα ἐξεπροσώπησε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἦρξαντο καὶ ἐν Πειραιεὶ τὰ ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης (τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης), προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὀργανωθέντα κατὰ Κυριακὴν ἀπογευματινὰ κηρύγματα τοῦ θείου λόγου, ὠμίλησαν δ' ἄχρι τοῦδε οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Βρεσθένης καὶ Ταλαντίου.

— Ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῶν ἐργασιῶν τῆς παρουσίας φθινοπωρινῆς περιόδου τοῦ Συλλόγου Ἀγ. Κωνσταντίνου, Κολωνοῦ, γενομένη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου δεήσει ἐξεπροσώπησε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου, ὅστις καὶ ἐποιήσατο τὴν πρώτην διὰ τὸ ἔτος τοῦτο θρησκευτικὴν ὁμιλίαν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ τὸ προσελθόν πλήθος τῶν ἐνοριτῶν.

— Προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἐξέλεξε Σύμβουλον καὶ Ταμίαν αὐτοῦ τὸν κ. Ἱ. Ἀντωνίου, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγους πολλῆς ἐτέρας ἐργασίας ὑποβαλόντος παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Συμβούλου κ. Παπα, πρὸς ὃν τὸ Συμβούλιον ἐξέφρασε τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἐκοπίασεν.

— Ἀντὶ τοῦ τέως Ἠγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης πανσ. Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Δασκαλάκη ἐξελέγη μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ὁ Ἠγούμενος τῆς ἐν λόγῳ Ἱ. Μονῆς πανοσιολογ. Ἀρχιμ. Προκόπιος Παπαθεοδώρου.

— Παρακλήσει τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, προσήλθον ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, αἱ τὴν Κοσμητείαν αὐτοῦ ἀποτελοῦσα κυρία Ζαυρίφη, Χοῖδᾶ, Μελά, Κυριακίδου καὶ ἡ Δις Παπαρηγοπούλου. αἵτινες ὑπέδειξαν πολλὰ τῶν δεόντων γενέσθαι ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, τὸ ὅποion συνεχῶς ἐπισκέπτονται πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἐπιτόπιον μελέτην τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Τὰς ἐν λόγῳ φιλανθρώπους κυρίας ἠχαρίστησαν θερμῶς ὁ τε Μακαριώτατος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν πρὸς τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἐκκλησίας στοργὴν αὐτῶν καὶ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας πρὸς τὸ εὐαγὲς Ἰδρυμα.

— Παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ πολλῶν ἐπίσημων ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον οἱ νέοι ἀξιοματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, τιμῶν τὴν μνήμην τῆς εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέτου δεσποίνης Μάρθας Σπέντζα, μητρὸς τοῦ Ἐξοχωτάτου Ὑφυπουργοῦ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τοῦ Ἀ. Νεκροταφείου Ἀθηνῶν τὴν ἐπιμνημόσυνον λειτουργίαν. ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας αὐτῆς.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μετὰ τὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ Ἀθηνῶν θείαν Λειτουργίαν, καθ' ἣν ἐχοροστάτησεν ὡς συνήθως, ἐπεσκέφθη, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον καὶ παρέμεινε μετὰ τῶν ὀρφανῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ πολλὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενεγκὼν ὑπηρεσίας γηραιὸς ἐκ Τριπόλεως πολιτικὸς ἀνὴρ, Νικ. Τριανταφυλλάκος.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἁγ. Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν, ὁ εὐλαβ. πρεσβύτερος Σπυρίδων Κασελάκης, χρηματίας Ἐφημέριος τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἱ. Ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου τῆς νεκρωσίου ἀκολοιθείας προέστη ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βρεσθένης.

— Ἐν Βόλῳ συνεκλήθη ἐφέτος τὸ Δ' κατὰ σειρὰν Ἱερα-

τικόν Συνέδριον διαρκέσαν δύο ἡμέρας. Ὁμίλησαν κατ' αὐτὸ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ, ὁ Παν. Ἰεροκῆρς κ. Σ. Ἀναγλήρης καὶ ὁ διεληθὼν ἐκεῖθεν ἐφημέριος τῆς φυλακῆς-σχολῆς Ἀβέρωφ καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης Ἀρχ. κ. Πρ. Παπαθεωδώρου. Ὁμίλησαν ἐπίσης ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Χρ. Χρήστου καὶ Α. Παπαδόπουλος. Ὡσαύτως ἀνέπτυξαν διάφορα θέματα καὶ οἱ Διδ. κ. κ. Ἀ. Παπαθανασίου, Θ. Ἀναστασοβίτης. Ἀ. Βαρβιτσιώτης καὶ Κ. Κορωνάτος, μέλη τοῦ συνεδρίου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

† **Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου, Βησσαρίωνος πρὸς τὴν Σύνοδον ἢ περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς**, ἀνατύποις ἐκ τοῦ ἐνάτου τόμου τοῦ Ἀρχείου Πόντου, Ἐν Ἀθῆναις 1939. Ὁ λόγος οὗτος τοῦ Βησσαρίωνος, ἐκδιδομένου τύποις τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, εἶναι συνηγορία ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀρχιεπισκόπου Τραπεζούντος Δοσιθέου, ὁ ὁποῖος, μὴ ὄν ἀρεστός εἰς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐξηναγκάσθη τέλος ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦσης Συνόδου εἰς παραίτησιν. Τοῦ κειμένου ἀποκατεστάθησαν τὰ ἀντιγραφικά, γραμματικά καὶ συντακτικά σφάλματα, εἶτι δὲ καὶ στίξεις, ἢ ὅποια ἐναχού ἦτο ὅλος ἀδαίρετος. Ὡσαύτως ἐσημειώθησαν αἱ παραπομπαὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεὶς καὶ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, χωρίων τῶν ὁποίων ἢ ποιεῖται χρῆσιν ὁ συγγραφεὺς, ἢ τὰ ὅποια ἀπλῶς ἐπαινίττεται. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ λόγου τούτου, ἐνὸς τῶν νεανικῶν ἔργων τοῦ Βησσαρίωνος, καθίσταται γνωστὴ οὐ μόνον μία πτυχὴ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Τραπεζούντος, ἀλλὰ συγχρόνως παρέχεται ἢ εἰκὼν τῆς περὶ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ δίδεται δείγμα τῆς εὐρείας μορφώσεως καὶ τῆς ἱκανότητος ἐνὸς ἐκ τῶν διασημωτέρων ἀνδρῶν τῆς ἱστορίας τοῦ μεσαίωνα. I. I. K.

Ἐπιμελεῖα τοῦ Σεβασμ. **Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεστόου τοῦ Τηνίου, Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐθαγγελιστρίας**, ἦτοι τοῦ ὑπερφουῶς θαύματος, ὅπερ αὕτη ἐνήργησε, διασώσασα τὸν θαυμάεια τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνον τῇ 13ῃ Μαΐου 1915, ὑπὸ **Νικολάου Π. Ἀβούρη Δ. Φ.** ἱερέως, Ἀθῆναι 1939. Ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζακύνθου, αἰδεσ. Ν. Π. Ἀβούρη συντετῆθη ἀκολουθία, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ θαύματος τῆς ἰάσεως τοῦ ἀσιμνήτου Βασιλέως Κωνσταντῖνου, ἵνα φάλληται κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς τελέσεως τοῦ θαύματος ἐν τῇ ἱερῇ ναφ τῆς Ἐθαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ. Ἡ Ἀκολουθία αὕτη, μετὰ συγκατάθεσιν καὶ τοῦ Σεβ. Μητρ. Σύρου κ. Φιλάρτου, τυχοῦσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξετυπώθη εἰς κομψὸν τεύχος ἐπιμελεῖα τοῦ Σεβ. Μητρ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεστόου, προταχθείσης συντόμου τυπικῆς διατάξεως.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακῆρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν δι' ἐκλογῆς τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἐν Τρικκάλαις Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου προσακαλοῦμεν τοὺς βουλομένους, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 66 § 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369 περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου ε. ἔ. ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

Ἱ. Μητρόπολις Σπάρτης

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2882 ε. ἔ. προκηρύξεως αὐτῆς, συνδῶ τῷ ἀρθρῷ 65 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1369 καλεῖ τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 27 Νοεμβρίου 1939 ἔτους ὑποβάλωσιν μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς Ἐφημερίου διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοιοῦτου ἐν τῷ χωρίῳ Συκέα τοῦ τέως δήμου Ἀσωποῦ. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 27 Ἰβρίου 1939. † Ὁ Σπάρτης Διονύσιος

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Δεμοστίχων τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσι ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 68 τοῦ Νόμου 1369 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονημάτων ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακῆρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 31 Αὐγούστου 1939.

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος

Ἱ. Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 65 παράγρ. 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ἀν. Νόμου 1369 τοῦ 1939 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά πρὸς πληρωσιν τῶν κενῶν θέσεων Ἐφημερίων, 1) Ἁγίας Τριάδος-Πιστιανῶν, 2) Ἁγίου Νικολάου-Μεσσίωνης καὶ 3) Ἁγίου Μηνᾶ-Πολιάνης. Ἐν Ἄρτῃ τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Ἄρτης Στυρίδων

Ἱ. Μητρόπολις Κίτρους

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ἀρθροῦ 66, παράγρ. 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369/38 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» διὰ κώμας ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 2000 κατοίκων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 68 τοῦ μνησθέντος Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, μετὰ πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων ἱερέων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χηρεύουσας ἐνορίας Πλαταίων. Ἐν Καταρίνῃ τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 1939.

† Ὁ Κίτρους Κωνσταντῖνος

Ἱ. Ἐπισκοπὴ Ρεθύμνης καὶ Ἀδλοποτάμου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 66 καὶ 68 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369/38 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρῶσης ὑποβάλλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 68 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα ἐγγράφα τῶν προσόντων αὐτῶν, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακῆρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν χηρευουσῶν θέσεων 1) Φόδελε, 2) Σεῖτες, 3) Μαρᾶθου, 4) Κλεφηνίων, Πλαδιανῶν-Χειλιανῶν, 5) Ἀγριδιῶν-Κοστεφάνου-Τσαχλιανῶν, 6) Πρίνου-Βύραν Ἐπισκοπῆς Καίρνατζέ-Νέας Μαγνησίας, 7) Ἀρνάτου-Πικρι-Καψιαλλιανῶν, 8) Λεῖμονος-Θεοδώρας-Μακρυγιάννη, 9) Μαρουλᾶ-Πλατανῶν, 10) Ἀδαλε Ἀγ. Παρασκευῆ, 11) Πηγῆ-Ἁγίου Δημητρίου, 12) Παγκαλοχωρίου-Χαμαλεύρι-Ἀστέρι, 13) Χαρκίων-Καδουσίου, 14) Μαλλακίων-Μονοπάρι-Χάστελλος, 15) Κούμων Φωτεινοῦ. Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 1939.

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Ἀδλοποτάμου Ἀθανάσιος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19, ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 24-125

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία :

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Δράμας καὶ Φιλίππων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ

Τοῦ λοιποῦ τὰ παντὸς εἶδους ἐμβάσματα, συνδρομαὶ κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία» δεόν νὰ ἀποστέλλωνται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Δελτίου κ. **Ν. Σταθόπουλον**. Γραφεῖα Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» ὁδὸς Φιλοθέης 19, Ἀθῆνας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύπος «Φοῖνικας», ὁδὸς Λεωννάτου 4. — Τηλ. 54-229